

Про екстрасенсів.

Звідки деякі люди, такі, наприклад, як Ванга, Нострадамус, знають минуле і майбутнє? Якщо їм допомагають біси, то звідки у бісів таке знання?

Будь-який досвідчений лікар, який спостерігає хворого і знає його стан, може поставити діагноз і сказати: "З твоєю хворобою ти проживеш два місяці". Проходять два місяці, і людина вмирає. Звідки у лікаря таке знання? У нього сотні хворих з таким діагнозом пройшли, тому знання його з досвіду. А у диявола досвід набагато більший, близько 8000 років, з тих пір, як він почав боротьбу проти Бога. Біси - це ангели, хоч і злі, але ангели. І як у ангелів у них здатності інші, не як у людини. Вони, знаючи, що Господь за благочестиве життя додає років

життя, а за нечестиве зменшує його, бачачи як ми живемо несправедливо, і роблять розрахунки і пророкують. І в цьому нічого дивного немає. Навіть багато людей, які знають своїх співрозмовників, з післів розуміють їх і можуть "передбачити", як людина поступить і що скаже. І це без особливого дару прозорливості, просто життєвий досвід підказує. Так що біси багато про що можуть "передбачити", але нічого остаточно не знають. І про кінець світу вони нічого не знають, але тільки Один Отець Небесний.

Я хвора, довго лікувалася, а тепер лікарі радять звернутися до екстрасенсів.

Від того, що ми будемо звертатися до екстрасенсів, користі ніякої не буде, тільки одна шкода. Якщо людина захворіла, йому треба покаятися у всіх гріхах з юності, поборуватися, звернутися до Бога. Але якщо ж хвороби триватимуть, отже у нього ще багато гріхів, скоєних у минулому. Ось за них-то і треба потерпіти, щоб душа очистилася. Хвороби допомагають душу упокорити, очистити. Коли людина хворіє, тоді перестає грішити. Ні в якому разі не можна звертатися до екстрасенсів, вони енергію беруть з космосу, а в космосі панує диявол. Його так і називають - "князь світу", а "світ" або "всесвіт" відповідно до грецької філософії - «космос» (Згідно Діагена Лаерція, Піфагор був першим, хто назвав Всесвіт «Космосом»), значить, "князь космосу". Він може на час дати полегшення, а потім ще гірше буде, і душа загине. Отже, якщо ж Бог не дасть здоров'я - то вже ніхто не дасть.

Якщо екстрасенс став ходити до церкви, сповідається і причащається - чи можна йому лікувати людей?

Якщо людина прийшла і покалася у своїй попередній діяльності, то навіщо ж їй знову її починати? Він покався, причащався - він вже не екстрасенс. Він став уже християнином. Це за умови, що сповідь не була загальною, а індивідуальною, з покайним почуттям і з усвідомленням своїх гріхів.

А щодо лікування людей - є свої міркування. Мета людини на землі - врятувати душу від смерті. Людина грішить, потопає в пороках і пристрастях, часом вона так далеко відійшла від Бога, що її осягають скорботи і хвороби. Чим грішила - тим і починає страждати. Це все посиляє Господь, щоб вона звернулася і покалася, виправилася. А екстрасенс цього нічого не знає; що Господь закликає «хворобами» до покаяння, що за гріхи тілесно треба постраждати, помучитися. Цей екстрасенс (навіть якщо у нього найкращі наміри - позбавити від страждань) проникає в будівництво порятунку людини Богом ... Якщо людина зрозуміла, що його хвороба від гріхів, виправилася, почала до церкви ходити, суворо дотримуватися постів, з дружиною повінчалася, молиться, читає Євангеліє і Псалтир, то Господь його Сам зцілить за його покаяння. А коли не Господь зцілює, значить людині це не корисно, вилікується, знову почне грішити.

Чи є у людини біополе? Або це тільки вигадки екстрасенсів?

Слова «біополе», «енергетика» не православні. Прийнято вважати, що вони означають присутність в кожній людині і біля неї деякої сили. Так, дійсно в кожній людині є певна сила. Яка? Або божественна, або демонічна, і вона обов'язково впливає на оточуючих.

Все залежить від нашого внутрішнього стану, від того, як людина поводить себе в житті. Якщо він молиться, робить багато добрих справ, очищається на сповіді - це людина праведного життя. Наприклад, апостоли проходили повз хворих людей, і їх тінь зцілювала хворих. Апостол Павло своїми верігами зціляв людей. Джерелом же цих зцілень є Господь. І коли люди торкалися до Господа, отримували чудесні зцілення.

Багато хто думає: "Я зцілюю, значить, роблю добру справу. Значить, служу Богу". Але людина нецерковна, з нерозкаяною душею, не може володіти

божественною силою. Вона до останньої клітини заповнена негативною енергією. Нехай навіть вона каже: "Я вірю в Бога, я Йому служу". Нехай навіть приміщення, де він проводить сеанси, будуть обвішані іконами, хрестами. Якщо він не очищає душу через церковні таїнства, він не служить Богу.

Коли ми всім своїм життям будемо служити Господу - і в словах, і в справах, і в думках, - наша душа заповниться божественною енергією. І навіть повітря навколо нас освятиться. А якщо ближні наші почнуть молитися, стануть благочестивими, з'явиться домашня церква, храм Божий, святе місце. І коли до нас зайдуть сторонні люди, вони відразу відчують духовну чистоту і святість.

Що значить «лікування поза Церквою», лікування екстрасенсами, чаклунами, «бабками»? А якщо цілители лікують під іконами, з православними молитвами і хрестом?

Коли людина неправду приймає за істину, це називається принадою. Принадність приваблює в свої мережі людей, які без благословення беруться лікувати хвороби. По телебаченню проводилися цілі серії сеансів "зцілень". Люди за гроші, і чималих, бралися на відстані вилікувати багаторічні людські недуги. На екрані вівтар, служить священник, горять свічки, якийсь чоловік у костюмі, а перед ним жінка на колінах. Він над її головою яйцем викочує хвороби. Ляє віск. А в Апостольських правилах сказано: "Всі Восколії і оловолії двадцять років та не причащаються." А всім, хто ходять лікуватися до знахарів, до екстрасенсів замість того, щоб йти до церкви на сповідь, "шість років та не причащаються." Яка мета строгості цих правил? Церква не відкидає медицину, вона визнає багато її методів, крім тих, що втручаються в душу людини, таких, як гіпноз, медитація.

Коли людина живе в гріхах, потопає в пороках і пристрастях, вона гріхами віддаляє себе від Бога, знаходиться поза Церквою, у владі диявола, і після смерті її очікують вічні пекельні муки. На жаль, про це вона навіть не думає. Бувають у неї хвороби, скорботи і всякого роду неприємності. Але вона бжить не до Бога кається в гріхах, а шукає бабку, щоб та заговорила "від псування, від наврочення", зцілила. Треба сказати, що допомагають такі «цілители» тільки на деякий час звільнитися від хвороби, потім вони, хвороби, повертаються з новою силою, можливо інші, більш складні. Найстрашніше те, що від ніби-то зціленої людини відходить благодать Божа.

Перш ніж лікувати тіло, треба вилікувати свою душу. А якщо душа залишається хворою, прокаженою, мертвою, то вона не здатна перебувати в церкві, сприймати Слово Боже. У такої людини і душа мучиться, і тіло.

Відомо, що в храми ходять не тільки православні, а й екстрасенси, і навіть чаклуни. Знаю, що деякі парафіяни бентежаться. Боятися: раптом чаклун під час служби щось начаклує або екстрасенс подіє. Як заспокоїти таких людей?

Якщо чаклуни та маги усього світу зберуться і будуть чаклувати проти вас і Бог не попустить їм зашкодити вам, то нічого вони зробити не зможуть! Без волі Божої жоден лист з дерева не впаде і жодна волосина з голови людської. Чаклуни над православними віруючими влади не мають! Запам'ятайте це назавжди. Над ким же вони мають владу? Той, хто до церкви не ходить, Богу не молиться, молитов не знає, не захищений нічим. Але і таким чаклуни нашкодити не зможуть, якщо це Бог не попустить. А попустити Він може для того, щоб пробудити від сплячки безвір'я, залучити до Себе в обійми Батьківські. Він нагадує людині, що без віри Христової його чекає безодня. І кличе його до покаяння і виправлення.

Чому буває так, що і після покаяння Господь не дає людині здоров'я, звільнення від недуг?

Тому що це їй не корисно. Господь знає, що людина, отримавши зцілення, знову повернеться до своєї колишньої гріховного життя. Знову піде пекельною дорогою в безодню.

"Не бійтеся нікого, крім Бога одного!" А люди вірять більше в чаклунів, ніж в Бога. Важливо те, коли людина в храмі перед Богом, просить у Нього захисту і заступництва. І що? Невже Бог попустить прямо тут комусь вас зіпсувати?

Ні, не дозволить. І благодать після причастя чаклун не відніме, її відніме наша зла воля і гріховні звички, наші пристрасті. Ми нагубимо ближньому, осудим його, а потім шукаємо винного - чаклуна. "Лихослівники Царства Божого не усадкують", - сказано в Святому Письмі. Туди входять тільки добрі, смиренні, світлі душі.

Всі свої сили треба сконцентрувати на думці: "Я нуль, я ніщо без Бога, а з Богом я - все. І я повинен намагатися бути чистим, щоб Він жив в мені Своєю благодаттю!" Коли ми звикнемо до цієї думки, змиримося, і це буде постійним станом нашої душі, тоді Господь буде здійснювати через нас дивні справи, явить Свою силу. Сказано в Священному Писанні: "В немочі людській сила Божа здійснюється"...